

NO HE ENTES RES

Jo tenia un bon amic, una mica sorneguer, que deia -i ho deia tot seriós- que quan es morís voldria tenir damunt la tomba un bon Epitafi amb la inscripció **NO HE ENTES RES**.

I es que realment hi ha moltes coses que es fan ben difícils d'entendre:

Ara resulta que el nostre Kurt Waldheim, que durant anys va actuar de Secretari General de la ONU sense protestes per part de ningú, en el moment de guanyar les eleccions per Presicent d'Austria, es descobreix que era una nazi perseguidor de Jueus. No tinc elements per jutjar si es cert o no, però s'en adonen al cap de 40 anys.

Ara resulta que Europa està nedant en llet i colgada per

muntanyes de mantega i altres aliments que ocasionen enormes despeses financeres per a mantenir els stocks sobrants i obliguem als ramaders catalans a reduir la població vacuna. I mentrestant tanta feina que tenen els Ministres del Paisos rics a reunir-se per tractar de resoldre la fam del Deset Africà i del tercer mon en general!

Ara resulta que com que hi ha eleccions, a tot el Pais, tot son obres de correcció, promeses de resolució ràpida i fàcil dels problemes. I tant de temps que han tingut per a fer-ho durant l'anterior legislatura i no han trovat el moment!

Ara resulta que tot allò de fer manetes que ens era des de el Púlpit tant prohibit i ens crea-

va molts problemes, no tenia cap importància i ara això es xauxa. Mala sort!

Ara resulta també, finalment, que molts de nosaltres que ens pasem la vida descobrint i criticant lo que està mal fet i s'hauria d'arreglar, a l'hora de la veritat ja sigui per mandra, abulia o "tant-sem'en-fotisme" ens quedem a casa i no som capaços de fer res, de posar-hi el coll, de col.laborar.

Ultimament hi he pensat molt en el meu amic, perque, ben mirat jo també arribaré a vell i podré dir com ell deia: **NO HE ENTES RES**.

Antoni M. Pugès

LES ORENETES

Si us dic que tinc un niu d'orenetes al meu garatg, suposo que no te cap mena d'interés per a ningú, però si us puc dir que per a mi ha estat una experiència força interessant veure dia a dia com una parella d'orenetes anaven fent el seu niu, i us puc assegurar que es una tasca ben difícil.

Varen arribar a primers del més de maig i van triar per fer el niu una de les viges del meu garatg. Primer van anar picant la viga per treure-li la calcs o pintura que hi havia, quan varen tenir la viga neta de pintura, començaren a portar branques i fang fins aconseguir donar forma a una mena de niu perfecte i que encara no entenc com en un espai tan petit s'aguanta i a més a més l'oreneta pot posar els seus ous.

I es que a mi les orenetes sempre m'han agradat, sempre les hi trovades ocellets simpàtics i per que no romàntics, potser per que em recordan aquell poema de Becquer que diu:

"Volveran las oscuras golondrinas

en tu balcón sus nidos a colgar,

y otra vez con sus alas
a tus cristales jugando llaman..."

De petita escoltava que no es podia fer mal a les orenetes perquè elles havien tret les espines de la corona de Jesús i tot plegat fa com ja hi dit abans que les trovi força simpàtiques i per que no, quan arriben sembla que augmentin les ganes de viure.

Parlant d'orenetes us diré que son ocells de la familia dels hirundínis. Arriban a fer 20 cm. i es caracteritzen per la cua llarga i torcada, la forma esvelta, aerodinàmica i les ales llargues i fines. Les parts inferiors són blanques. Es gregària, de volad ràpida, i atrapa insectes al vol. El bec, curt i distensible, és especialment adaptat a aquesta mena de cacera.

Viuen igualment als camps i en indrets habitats. Fa el niu amb fang arrecreat a les parets o sota les teulades. Pon de 4 a 6 ous i

s'ocupa sol.licitament dels menuts.

Cria per tot Europa i Asia i a l'hivern emigra en grans estols a l'Africa del Sud.

Malgrat que la majoria de les orenetes poden alimentar-se durant la migració, també experimentan considerables mortaldat en els seus viatges cap al Sàhara. Es conèixen perfectament les seves "rutas" i el seu calendari de vol. La migració de tardor es lenta dura uns dos mesos, en canvi quan tornan a la primavera triguen un de sol.

Arriben a Europa entre els mesos de març i juny, i acostuman a tornar al mateix lloc i a vegades tornan a fer servir el niu del any passat.

Si us agraden els ocells i el seu comportament os recomano un llibre força interessant: Aves oe Europa de la Editorial Salvat.

I jo espero que l'any vinent tornin les meves orenetes....

Isabel M. Vera